

VĚTRNÍK

Ročník XXXI

Středa 18. října 2000

*Toto číslo
je věnováno
záslužnému
činu
Honzy Vaverky
a jeho
Gasverštat*

Program na dnešek

9:00	KPR	spořitelna
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	
13:00	Kurz režisérů SČDO	sokolovna
13:30	loučení s DS Josefův Důl	malý sál
14:00	KPR	spořitelna
14:30	Větrovanka	před divadlem
14:30	vítání DS Krakonoš	na MěÚ
15:00	vítání DS Krakonoš	před divadlem
16:00	DS Hvozdná Maryša	velký sál
19:30	DS Hvozdná Maryša	velký sál
22:00	zasedání poroty	kužárna
22:00	KPR	půdička
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

V úterý 17. října se na festivalu Krakonošův divadelní podzim 2000 hrála hra Wolfganga Kohlhaase a Rity Zimmerové *Ryba ve čtyřech*. Uvedl ji v překladu Petra Adlera Divadelní spolek J. K.Tyl Josefův Důl. Uvedena byla v prostoru „arény“, což samo o sobě přináší či nastoluje inscenací nezodpovězené otázky a problémy. Zvláště když převážná část aranžmá odpovídala „kukátku“.

Je známo, že hraní uprostřed diváků přináší herecům nejednu obtížnost při zvládnutí hereckého úkolu. (Navíc v prostoru

tak nahuštěném, jako byl tento.) Blízkost publika, místy snad metrová, nese s sebou hereckou nevolnost a neprospěla oběma stranám. Specifičnost hraní v ringu nebývá vlastní všem hereckým aktérům a je v každém případě

další psychickou zátěží. Ale i kdyby toto vše bylo zvládnuto, smysl tohoto jevištního posunu je v inscenaci značně skryt. A nedotažen.

Text hry má v podtitulku určen žánr: *MORYTÁT*, podávající věrnou zprávu o nanejvýš neblahé historii, která se udála v roce 1838 u Nového Ruppinu v marce braniborské. Leč, tak se neděje! Při studiu hry lze samozřejmě postupovat svobodně, a pokud máme jiné a tím i lepší řešení, je jediné dobře. Soubor se vydal touto cestou a ta se ukazuje jako neblahá a nepříliš prospěšná. Ochuzuje

se tak dobrovolně o žánr, který určuje funkčnost textu. Je jen škoda, že nezazní kramářské a pout'ové písně o mordu, třeba za doprovodu harmoniky, a neuvedou nás přímo k prameni hry. A tak nám zůstává dlouho utajeno, o jaký že příběh vlastně půjde. Skoro horor vyprávěný realisticky nic nepřináší. Hra plná lehkosti, jemného humoru zatěžkává, a pak lze jen těžko uvěřit kvalitám předlohy. Je evidentní, že soubor za sebou zanechal stopy potu. Hraje se

naplno. Sluha Rudolf zvládá téměř bravurně pasáže textu. Tři dámy si neodpočinou, a přesto vše míří kamsi do vzduchoprázdna i s kvalitní předlohou. A tak se stává, že Karolína, Cecílie a Klementýna jsou nezáživně stejné a Rudolf s nimi jedná, jako by šlo o jednu a tu samou bytost. Představení by slušelo více ženské jem-

nosti a příslušnosti k vyšší vrstvě. Dámy by pak mohly lépe utajovat svá tajemství a zoufaleji bránit svou podivnou lásku ke sluhovi a k penězům. Rovněž sen sluhy o jeho cestě mezi Eskymáky a Papuánci by mohl dostat rysy opravdovější touhy.

Zcela nečekaným rébusem se stala přítomnost tří postelí, přičemž dámy odcházely uléhat neznámo kam, zřejmě do honosnějších loží. Takových záhad bylo ovšem víc.

Inscenace takto vedená nedosáhla a ani nemohla dosáhnout většího kontaktu s divákem. Uvádět tento žánr je věc obtížná. Předpokládá velkou práci s textem a situací, s elegancí a napětím, a v neposlední řadě s jemným a citlivým provedením. Ostatně nejste první, kdo si na toto hře pochroumali chrup.

Karel Semerád, režisér

Josefodolští

opět ve Vysokém

rozhovor s režisérem Jiřím Řeřichou

Vysoké zdraví Josefův Důl – víte pokolikáté?

Letos máme desáté jubilejní setkání s Vysokým - a shodou okolností je to třicátý vysocký ročník.

A co vaše představení?

Dnešní repríza je třináctá! Ale pátek třináctého je prý šťastný den, takže snad i třináctka bude pro nás šťastná.

A proč je to právě „Ryba“? Jste rybář?

Ne, rybář nejsem, ale kdykoliv mám k jídlu rybu, tak si na „to“ vzpomenu...

Snad všichni v souboru máme rádi lehčí žánr a všem nám vyhovuje černý i anglický humor. Osobně jsem na „Rybě“ dělal asi osm let, takže je důkladně uležená...

Jak dlouho si tedy dáváte chutnat?

Dva roky a jak vidíte, ještě nejsme otrávení...

Proč jste zvolili právě arénu?

Arénu jsem poprvé použil při realizaci představení „Možná je na střeše kůň“. Má to totiž své vý-

hody – herci se musí naučit text. Náповěda prostě není možná, proto je na programu uvedena v minulém čase – pomáhala pouze při zkouškách.

A jak se vám u nás líbí?

Jsme tady strašně rádi. Těšíme se i na publikum, jen z večerního představení máme trošku obavy, protože publikum složené z divadelníků je jiné než laické. Možná to ani nedělají záměrně, ale všímají si detailů.

Zasahujete ještě nyní jako režisér, nebo se pouze díváte a jste spokojený?

Mluvim jim do toho pořádku. Dnešní diváci uvidí vlastně třináctou verzi.

Co si dnes nejvíce přejete?

Aby to dobře dopadlo, aby vše fungovalo, aby byla dobrá světla i zvuk, zkrátka aby lidé něco viděli, když už něco vidět chtějí. Mým ideálem je udělat chudé divadlo – z mála – hodně.

Během našeho rozhovoru i představitelka jedné z hlavních rolí několikrát přišla zkontrolovat rekvizity. Pan režisér se spokojeně usmíval: „To je mám ale hezky vycepované.“ Nezbyvalo mi než přikývnout a rozloučit se s přáním, aby se ryba chytla na ten správný háček. da

Dovětek

pana režiséra

Pár slov o souboru

Přijíždíme k vám z Josefova Dolu z Jizerských hor, z obce s necelým tisícem obyvatel. Divadlo se u nás hraje už od r. 1945, ale samotná historie divadla v naší obci je starší než historie ČSR.

Střídáme tučná léta s hubenými. Jaké je to letošní, je těžko říci. V souboru stále chybí parta náctiletých, kteří by byli takoví kofři, že by jim stačilo zkoušet jednou za tři týdny a dělali by přitom zajímavé divadlo, nebo takoví obětavci a nadšenci pro divadlo, kteří by denně dřeli, aby tohoto výsledku dosáhli.

Nemám nic proti 40 a víceletým princeznám, vílám, Honzům a Kašpárkům, ale nějak to není ono. To pokud jde o herce.

Chybí nám ale i "dělníci" jeviště a zákulisí. Takoví ti "Ferdové Mravencové", kteří dokáží všechno a neřídí se při tom jen heslem "...to stačí, to je dobrý". Asi je to maximalismus, bohužel nemáme ani lidi, kteří by nejen měli zajímavé nápady, ale dokázali je také spolehlivě třeba

20krát realizovat v "Národním" i v lese na pasece.

Přesto jsme už 9krát hráli na národní přehlídce a jednou jsme ji dokonce vyhráli.

Tak v takových podmínkách děláme a dál budeme dělat v Josefově Dole divadlo.

Na dnešním představení to ovšem nesmí být vidět.

Za to vám ručím.

(Z programu ke hře "Ryba ve čtyřech")

Jak to bylo s muzikou

Když mi syn pořídil k narozeninám velmi dobrou zvukovou kartu do stařečka PC, byl jsem okouzlen. Když ji k Vánocům manželka "doplnila" klávesami YAMAHA PSR 540, byl jsem ztracen.

Takto vyfutrovaná materiální základna k práci přímo nutí. Potom už nezbyvalo než napsat muziku. Vlastně ani to ne.

Kdysi jsem "udělal" písničku do pohádky "Zlatá královna", kterou režíroval Josef Doležal.

Režisér se později rozhodl pro živou hudbu a "Královna" putovala do šuplíku.

"Úhlavní" motiv byl přearanžován, změnil se rytmus a tempo a z "Královny" je "Ryba".

Úvod a závěr se mi líbí. To mezi je jen práce s motivem. Jak se vám líbí?

Jiří Řeřicha

P.S. Muzika pro „Rybu“ odstartovala i spolupráci s benešovským režisérem Jirkou Škodou na hře „Čekatel“. Touto dobou, doufám, mají po premiéře.

Z pohledu diváka

Skorohoror pro dospělé? V tom případě je jedna mrtvola na každých dvacet pět minut málo. I když vlastně v počtu mrtvol to není. „Skorohoror“, nadsázka, parodie – ale po úvodu v téměř bergmanovském ladění by člověk očekával spíš severskou „trágu“ než cosi, co není ani ryba, ani rak. A tak Ryba ve čtyřech z Josefova Dolu byla pro mne spíše nestravitelnou. Kolegům ochotníkům se omlouvám, nemám nic proti jejich výkonům, ale dnes se naše vyladění rozcházel. mag

P.S. Mladší generace se mne snažila přesvědčit, že šlo o perfektní ukázkou thrilleru, čímž je zaručeno, že možná většina diváků odcházela spokojena.

Zkuste zlomit rekord

Jako již každoročně je hned u hlavního vchodu do divadla obchůdek s náležitostmi divadelními, keramikou, suvenýry, cukrovinkami a kořením. Ochotnou paní Strnádkovou jsem zde našla v plné práci. Uvítala mě slovy: „Žádny klid tu rozhodně není.“

Paní Strnádková, co je tu letos k dostání?

Jako již tradičně Krakonošova trička s Kašpárkem, Větrníky, utěrky, tužky a ořezávátko. Pak je tu velmi oblíbená keramika – kachle, svícny, zvonky...

Co se prodává nejlépe?

Jako první byli prodáni ptáci ojojáci. Malé sovičky, koření, svíčky, džbánky a sušené ovoce jdou na odbyt také rychle. Návštěvníci letos kupují spíše malé a levnější předměty. Ani o cukrovinky není tak velký zájem jako v jiných letech. I tak je tu někdo schopný udělat pořádný nákup.

Vzpomněla byste si na rekord?

Bylo to 800,-Kč. Určitě každý by si tu něco našel, zvláště z keramiky, takový dárek k Vánocům jistě potěší. A také stojí za to mít celou sadu našich Větrníků.

S tím nezbyvá než souhlasit.

da

Karlovarští poprvé na KDP ve Vysokém

rozhovor se členy Divadelního studia D3 Karlovy Vary, kteří včera ve Vysokém třikrát potěšili děti i dospělé svým představením Kdo je chytřejší aneb Pohádka o chytrosti Jana Wericha v úpravě Petra Richtera

Jak dlouhá je historie vašeho souboru?

Divadelní studio D3 pracuje nepřetržitě od roku 1961. Za tu dobu nastudovalo sto inscenací včetně her pro děti. V roce 1992 jsme se zaregistrovali jako občanské sdružení. Zúčastňujeme se západočeských divadelních přehlídek a také Divadelní Třebíče, Rakovnické Popelky, Jiráskova Hronova, byli jsme na mezinárodním festivalu v Sársku.

V jakých podmínkách pracujete? Patříte z tohoto hlediska k těm šťastným, nebo méně šťastným souborům?

Jsmo městským souborem, proto na vaši přehlídce vystupujeme pouze nesoutěžně, jako hosté. Naším velkým problémem je, že nemáme vlastní zkušební ani hrací prostory. V Karlových Varech nás můžete vidět v Divadélku Kapsa a na Komorní scéně Toscy. Sponzoruje nás město formou grantu, což představuje 30 tisíc korun ročně. Pomáhá nám i Městské divadlo (MD) tím, že v jeho prostorech můžeme mít uskladněné rekvizity a kostýmy a zkoušet tam. Vedoucí výroby MD je členem našeho souboru.

Je dobře, že se nenecháte odradit ani těmito problémy. Ale když jsem vás tak sledovala při představení, vás asi jen tak něco neodradí.

Snad se nám začíná blýskat na lepší časy. Podepsali jsme smlouvu, na jejímž základě můžeme hrát na nové scéně Toscy. Navíc při Městském divadle byl z bývalé tělocvičny vytvořen „plácek“, kde budou moci vystupovat i amatérské soubory včetně našeho.

Nebudete po letošní návštěvě Vysokého upřednostňovat náš sedmý pramen (lák z vysokého červeného zelí, jímž byl soubor vítán) před vašim třináctým?

V žádném případě, jsme lokálpatrioti. (Ozvaly se i dva nesmělé hlasy, že náš pramen není až tak špatný, ale byly umlčeny. Pozn.red.)

Kdybych si p o v í d a l a v čistě ženské společnosti, otázka kdo je chytřejší, zda muži, nebo představitelky něžného pohlaví, by byla zodpovězena asi velmi rychle. Jak to vyřeší-

me v tomto případě?

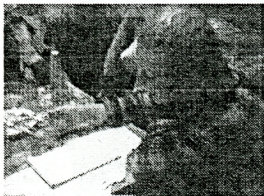
Nejlepší bude nechat tento problém nadále otevřený. Dejme tomu na příštích tisíc let.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně úspěchů. al

Spolek Techniků

Divadla Krakonoš

Útržky ze vzpomínek techniky na „Rybu“ aneb psáno ve 2:56 ráno...

Běžná rutina... hadry na zatemnění... propadlo... to jsme otevřeli... traktor –

Robertovi

chcíp... to si říká profesionál!?!... ale to jsme ten

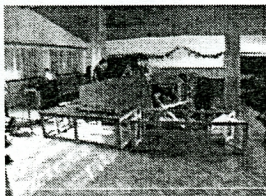

traktor nejdřív naložil... podej další flašku... reflektory...

Kudy

že jsme to jeli?... přes náměstí... Vaverka menší předjel uhánějící traktor na brzdy... Čest'a šel rychle, jak my jeli... tomu se nesměj, to je vážná věc... složeno... až po votočce... vynošeno... zatemněno... sejkory byly až pak...

posad' se u nás... pětihodinová pauza... já to

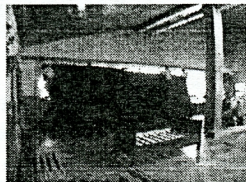

viděl dva-krát... já musel běžet pro kameru... z nás už touhle

dobou kloudný interview nevytlučeš... podej další flašku... co bylo po-

p a k
k o -
ne?...
jo... a
l o ...

tom?...
už byl
ne c ,
už?... no
ne b y -
pánové,

já jsem na tom hůř než ta ženská s práškama... no ne, to už bylo taky před tím... rozsvítlo se... likvidovalo se... pánové, já si náhodou ustlal na valníku... to je asi konec... ach ty bublinky...

fakt – běžná rutina... jo a

bylo to jediný představe-

ní, co

jsem vi-

děl ze sá-

lu!... já

vám do

toho nechci kecat,

ale právě nám do-

šly limo-

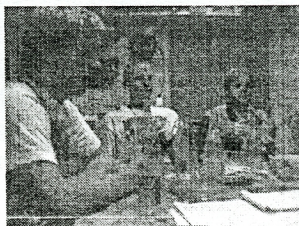
n á d y ...

hm, tak

jdem.

Kolek-

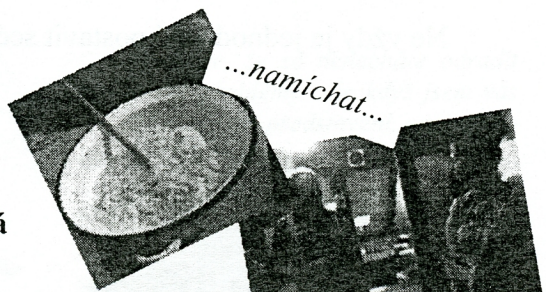
tiv STDK

Sejkorový Gasvrštat

aneb

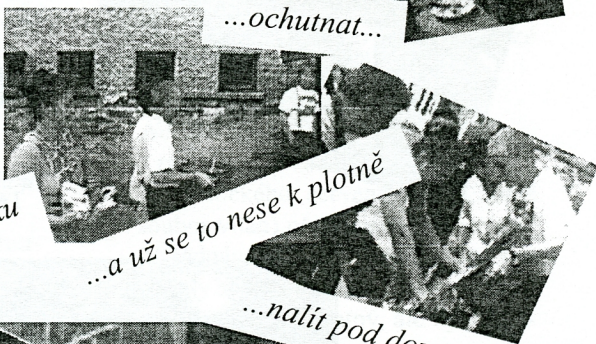
Premiéra zcela neočekávaná

...namíchat...

Jde o pokřtění tohoto vcelku
ušlechtilého vynálezu

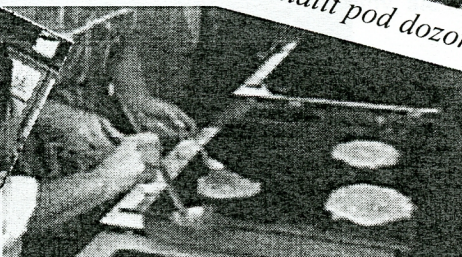

...ochutnat...

...a už se to nese k plotně

Potom honem oškrábat
brambory

...nalít pod dozorem...

... a už se to rozleývá.

Nastrouhat

a baští

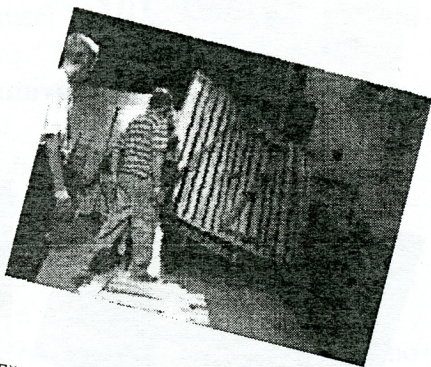
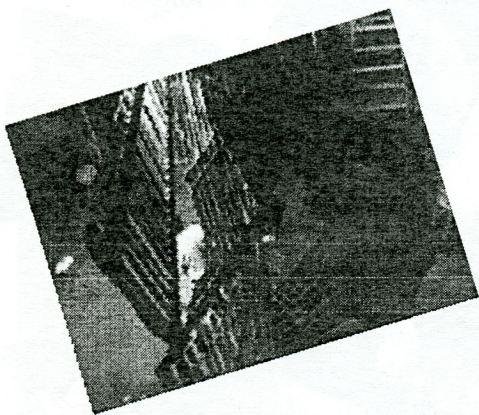

peče

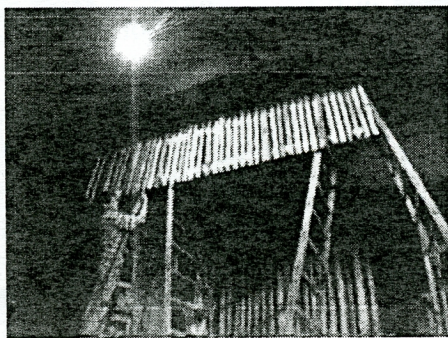

Za bezpeč-
nostního
dozoru

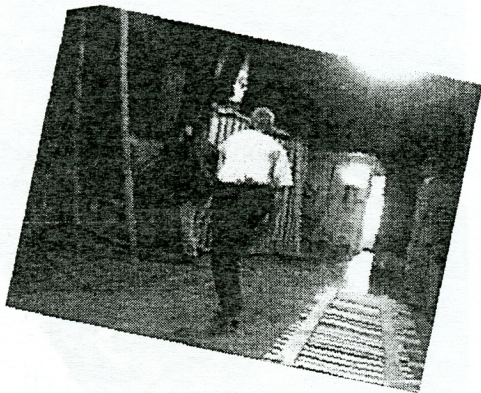
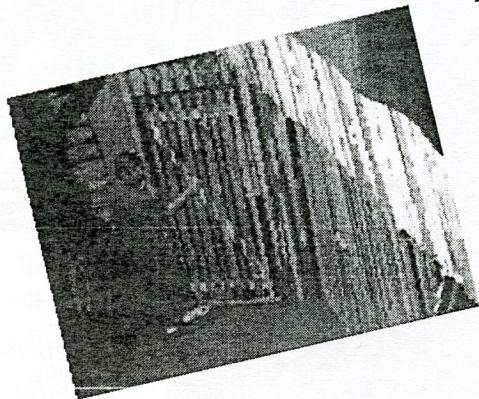
Ne vždy je jednoduché postavit scénu

Třeba k Maryše

Zvláště v cizím prostředí

Spolek **T**echniků **D**ivadla **K**rakonoš **Každý den** **nějaký přitrefuňk**

Dnes zřejmě nějaká dáma na herecké šatně byla pomalejší, než je třeba. A to o dva kýble a 14 nacucaných hadrů.

Pozor-foto-akce **aneb** **Vyfoťte se se** **svým technikem!**

Návštěvníci naší letošní přehlídky mají jedinečnou příležitost. Divadlo Krakonoš, konkré-

ně jeho technická část, se rozhodlo jít ruku v ruce se západním světem a rozmnožit své řady klonováním. Počet naší techniky se zdvojnásobil a každý jedinec tak má šanci se s naklonovaným Jeníkem, Pepíkem nebo jiným technikem vyfotit. Mimo jiné je možno pouze těmito technikům svěřit zcela vše – včetně případných stížností. Doufáme, že to bude ke všeobecné spokojenosti. Stěžovateli se uleví a naši „klonenci“ jsou splachovací, nic je nerozhází, nikomu neublíží a hlavně nebudou žalovat! Zároveň originál našeho technika se bude moci v klidu a v pohodě nadále věnovat plnění nemožného, což zvládají na počkání, a zázrakům, jež vyplní do tří hodin. K fotografiím jest možno použít vlastní fotoaparáty, či oslovit schopnější profesionály. Podaří-li se vám vyvolat momentky dříve, než letošní ročník přehlídky skončí, rádi se na ně v redakci díváme. Pokud by se k Vám naklonovaný technik nechoval vzorně slušně, či se snad nechtěl tvářit fotogenicky, redakce i technická sekce odmítají nést zodpovědnost. Případné stížnosti zasílejte na utajený klonářský závod, e-mail www.ksicht@STDK.cz.
da

Ejhle – úterý

*Kdybychom tak mohli najít
v tomhle krásném horském kraji
k času klíč.*

*Sotva ráno kohout křikne,
slunce sem tam z mraků blikne –
den je pryč!*

*Ještě že jsme spolu rádi,
divadelní kamarádi –
nechcem moc.*

*Na divadlo spolu koukat,
v „hasičně“ pak tančit, broukat –
a dobrou noc.*

*Varský soubor dětem hrál,
Josefodol „Rybu“ dal –
- no – rušný den.*

*Pak si hopsnem při muzice – co
můžeme chtít více
než sladký sen.*

*Ještě dodám, mě to nedá,
po úterku bude středa.*

Těš se jen!

jh

Ministr přijede

Včera v odpoledních hodinách poslanec Václav Hanuš potvrdil účast ministra kultury České republiky Pavla Dostála na dění Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Přijede v sobotu 21. října 2000 ve 13:00.

ph

Šála

Stav šály na místních tocích vln k včerejšímu večeru vykazoval 162.55 cm (měřeno přes JPP). V současné době se již tok rozvětvil na dva proudy a paní Kadaová je seštrikuje dohromady. Předevčírem večer jí prý nestačila vlna. Stále platí, že zájemci o pomoc při trvalém prodlužování obou toků si mohou zamluvit svůj čas u Hanky Strnádkové. ph

Všem Vobskočákům

Ve čtvrtek v 17:00
bude RAUT!

Co to znamená?
Každý je povinen vařit,
smažit, péct a požitav-
telně umělecky tvořit a
nezapomenout to do-
ma.

Sběrna na půdičce
Zdraví Áša

Hádanky

pro ty, co mají dlouhou chvíli

Řešení včerejších hádanek zní:

Prísloví – Co tě nepálí – nehas.

Řemeslo – „Peciválci chodili čistit bývalá kamna. Do kamen vlezli prskem a uvnitř je vyčistili a vymetli. Zimní dobou někdy peciválek v kamnech i přenocoval.“

Prísloví správně zodpověděli David H., Honza H., Honza P. a Jarda Josef z KPR.

V souvislosti s hádáním řemesla jsme zaslechli: „Peciválec? Není to něco z antiky? Ne, to bude něco z pohádek. Ne. V dnešní době by to mohl být nějaký člověk, který je nafoukaný, zachmuřený, vošklivý, popřípadě tlustý.“

Večer jsme vybrali ze schránky u vchodu odpovědi:

„Peciválci prováděli testy nových modelů pecí v krkonošských chalupách z hlediska toho, zda je pec vhodná k zápecnickému způsobu života a k povalování se na

peci.“ (Jarda Josef KPR)

„Peciválci byly děti Peciválů. Rozdíl mezi Pecivály a Peciválky. Peciváli to byli lidé, kteří se celý život váleli na peci, Peciválci to byli lidé, kteří se jen někdy váleli na peci, a když se neváleli na peci, tak váleli pečivo a pekli.“ (Pavel Hrabec, DS Boleradi-ce)

Dnes jsme pro vás připravili následující hádanky:

Co nám říká přísloví:

Blokování svislého informačního kanálu nelze kompenzovat finanční transakcí typu emptio venditio ve výdejně léků.

Vzhledem k programu je tuplovaná i hádanka:

Počínaje překročením čtyřicáté osmé hodiny po zahájení pobytu mimo obvyklý okruh svého životního prostředí generují jak vodomilní obratlovci, tak jedinci druhu Homo sapiens těkavé organické látky, jež jsou čichovým ústrojím specificky detekovány a centrální nervovou soustavou hrubě nepříznivě hodnoceny.

Dnešní zaniklá řemesla:

Co dělali cvočkaři a vlasáři?
red.

Anketa

Kdo je chytřejší nám sdělilo v 9:00 145 dětí a udělilo 1190 bodů. Před obědem to bylo už jen 109 dětí se 765 hlasy a odpoledne 52 a jejich 404 hlasy potvrdily, že chytrosti časem ubývá. Pro otravu rybou hlasovalo 45 diváků a udělilo jí 410 hlasů.

Klon přišel o nohu

Při odchodu a odnosu ze zasedací místnosti, kde se denně scházejí členové přípravného výboru a kde dnes poprvé „zastával“ i klon Jana Vaverky, se přihodila nemilá událost. Techniky nedbale naklonovaný technik si ulomil nohu. Po zdařilé reparaci začal opět zastávat své odpovědné místo. ph

Konečně jasno!

Ve včerejším Větrníku na straně 18 se při technickém zpracování textu ztratil poslední řádek ve zprávě Konečně jasno. Když si řádek vystříhnete z dnešního čísla a nalepíte do včerejšího, bude titulek zprávy platit dvojnásobně. red.

prostorách Krakonoše.

ph

Přípravný výbor děkuje

Milanu
Schejbalovi.

Předpověď počasí
na středu:

Převážně oblačno až zataženo, místy déšť. Minimální teploty 12-8°C, teploty maximální 12-16°C, vítr slabý proměnlivý 1-4 m/s.

Valná hromada Vobskočáku

se bude válet ve čtvrtek v
17:30 na malém sále
divadla Krakonoš

Jídelníček

Ve středu si necháme k obědu ohřát krupicovou polévku s vejci a potom vepřový řízek se studeným bramborovým salátem. U večere budeme papat kuřátko s dušenou rýží.

Sponzoři XXXI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

PP
& S.K.O.

EPRONA

Die Garten - Galerie

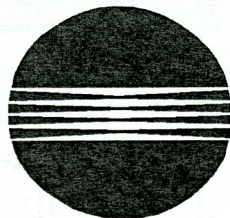
R Sager

Gonten Švýcarsko

KB

KOMERČNÍ
BANKA a.s.

ŽELEZÁŘSTVÍ *71 školky*
domácí potřeby - elektro

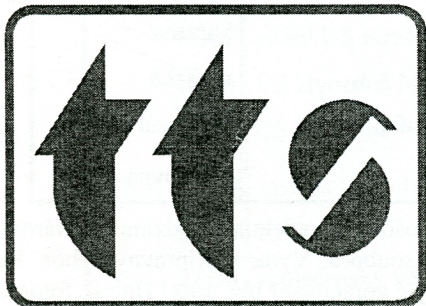

MINOLTA

CS
23
COMPUTER SHOP

ALFASPED
LOGISTIK S.R.O.

BOLJA

Gema
Turnov

Abyste nebyli smutní...

Jednou padla kosa na kámen a na Bernarda Shawa vyzrála jeho manželka. Shaw se k ní obrátil v přítomnosti svých známých a řekl: „No uznej, Charlotto, že mužský úsudek je lepší než úsudek ženy.“

„Ovšem,“ řekla jeho choť, „vždyť ty ses oženil se mnou, a já se vdala za tebe.“

Program na zítřek

8:30	DS Čmukaři Turnov Pletené pohádky	velký sál
9:00	KPR	spořitelna
9:30	roborový seminář	malý sál
10:00	DS Čmukaři Turnov Pletené pohádky	velký sál
11:00	přípravný výbor	
12:30	loučení s DS Čmukaři Turnov	malý sál
13:00	Kurz režisérů SČDO	sokolovna
13:30	loučení s DS Hvozdná	malý sál
14:00	KPR	spořitelna
14:30	Větrovanka	před divadlem
14:30	vítání DS Brněnec	na MěÚ
15:00	vítání DS Brněnec	před divadlem
16:00	DS Krakonoš Potopa světa	velký sál
17:30	Valná hromada Vobskočáku	malý sál
19:30	DS Krakonoš Potopa světa	velký sál
21:00	zasedání poroty	kuřárna
21:00	KPR	půdička
21:47	Vobskočák Kytíčka pro Lád'u	velký sál
23:00	společenský večer	hasičovna

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, David Hejral, video Standa Šmíd. Náklad 200 ks Cena 5 Kč.